

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση του ν. 3471/2006 (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15^{ης} Μαρτίου 2006, L 105/13.4.2006)».

Α. ΓΕΝΙΚΑ - Επί της αρχής

Με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου ενσωματώνονται στην εθνική έννομη τάξη οι διατάξεις της Οδηγίας 2006/24/ΕΚ, η οποία αποβλέπει στην εναρμόνιση των διατάξεων των κρατών μελών, ούτως ώστε να διατηρούνται για ορισμένο διάστημα δεδομένα που παράγονται ή τυγχάνουν επεξεργασίας από τους παρόχους διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων, με σκοπό τη διακρίβωση, διερεύνηση και δίωξη σοβαρών εγκλημάτων (άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας).

Οι νέες και διαρκώς εξελισσόμενες τεχνολογικές δυνατότητες στα δημόσια δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθιστούν αναγκαία τη συνεχή αναπροσαρμογή του οικείου νομοθετικού πλαισίου, με γνώμονα αφενός την πληρέστερη και αποτελεσματικότερη προστασία του ιδιωτικού βίου του ατόμου και των προσωπικών δεδομένων, καθώς και του δικαιώματος στο απόρρητο της επικοινωνίας, και αφετέρου το δικαίωμα του ατόμου σε μια ασφαλή κοινωνία, εν όψει και των πληροφοριών που μπορούν να αποκτηθούν από τη χρήση των ανωτέρω δημόσιων δικτύων για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Πρόσφατα, με το ν. 3674/2008 (Α' 136/10.7.2008) ενισχύθηκε το θεσμικό πλαίσιο προστασίας του απορρήτου της τηλεφωνικής επικοινωνίας, με σειρά μέτρων που αφορούν την επιβολή πρόσθετων υποχρεώσεων στους παρόχους για την ασφαλέστερη παροχή των

τηλεφωνικών υπηρεσιών και την επιβολή αυστηρών ποινικών και διοικητικών κυρώσεων.

Παράλληλα, η αναγκαιότητα εγρήγορσης και συνεχούς παρέμβασης του νομοθέτη για την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαπιστώνεται και στο επίπεδο του κοινοτικού δικαίου. Με το ν. 3471/2006 ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η Οδηγία 2002/58/ΕΚ «σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών». Το άρθρο 4 του ανωτέρω νόμου ορίζει ότι, οποιαδήποτε χρήση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχονται μέσω δημόσιου δικτύου καθώς και των συναφών δεδομένων κίνησης και θέσης, προστατεύονται από το απόρρητο των επικοινωνιών. Απαγορεύεται η, χωρίς άδεια, πρόσβαση στις επικοινωνίες από πρόσωπα άλλα πλην των χρηστών ή χωρίς τη συγκατάθεσή τους, εκτός αν αυτή είναι αναγκαία για την παροχή των ανωτέρω υπηρεσιών ή σε περίπτωση άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών υπό τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται από το άρθρο 19 παρ. 1 του Συντάγματος.

Στο άρθρο 15 της Οδηγίας 2002/58/ΕΚ προβλέφθηκε ότι τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα για να περιορίζουν το δικαίωμα στο απόρρητο της επικοινωνίας για τη διαφύλαξη της εθνικής άμυνας, της δημόσιας ασφάλειας και για την πρόληψη, διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη ποινικών αδικημάτων. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη δύνανται, μεταξύ άλλων, να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα που θα προβλέπουν τη διατήρηση δεδομένων για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Ο εθνικός νομοθέτης, κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2002/58/ΕΚ δεν έκανε χρήση της παρεχομένης από την οδηγία δυνατότητας και δεν επέβαλε στους παρόχους την υποχρέωση προληπτικής διατήρησης δεδομένων της

επικοινωνίας για λόγους εθνικής άμυνας, δημόσιας ασφάλειας και για την δίωξη σοβαρών εγκλημάτων. Έτσι, τα συναφή δεδομένα διατηρούνται από τους παρόχους και τυγχάνουν επεξεργασίας μόνο για τους σκοπούς μετάδοσης και χρέωσης της επικοινωνίας, ενώ καταστρέφονται με τη λήξη αυτής και μέχρι το τέλος της περιόδου εντός της οποίας μπορεί να αμφισβητηθεί νομίμως ο λογαριασμός ή να επιδιωχθεί η πληρωμή του.

Εν τούτοις, η Οδηγία 2002/58/ΕΚ τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2006/24/ΕΚ «για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ». Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, οδηγήθηκαν στη έκδοση της Οδηγίας 2006/24/ΕΚ, με την οποία εισάγεται η υποχρέωση διατήρησης δεδομένων συνδρομητών και εγγεγραμμένων χρηστών στο πλαίσιο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, θεωρώντας ότι η επεξεργασία των σχετικών στοιχείων από τις αρμόδιες αρχές μπορεί να αποτελέσει ένα πολύτιμο εργαλείο στη μάχη κατά της τρομοκρατίας και της οργανωμένης εγκληματικότητας. Κατόπιν αυτού, με την εν λόγω Οδηγία η προαναφερθείσα δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν στους παρόχους την υποχρέωση προληπτικής διατήρησης ορισμένων δεδομένων της επικοινωνίας, έχει μετατραπεί σε υποχρέωση των κρατών μελών.

Εν όψει τούτων, και σε συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της Χώρας που απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο, με το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιβάλλεται η διατήρηση ορισμένων δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων επικοινωνιών, προκειμένου τα δεδομένα αυτά να καθίστανται διαθέσιμα στις αρμόδιες αρχές για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων.

Επί της αρχής του νομοσχεδίου, επισημαίνεται, πρωτίστως, ότι τα διατηρούμενα δεδομένα δεν αφορούν το περιεχόμενο της επικοινωνίας. Εξ άλλου, η διατήρηση των δεδομένων της επικοινωνίας, αποσκοπεί, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1 του Συντάγματος, στη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Η τελευταία επισήμανση έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2006/24/ΕΚ, η υποχρέωση διατήρησης των δεδομένων αποσκοπεί στη «διερεύνηση, διαπίστωση και δίωξη σοβαρών ποινικών αδικημάτων, όπως ορίζονται βάσει του εθνικού δικαίου των κρατών μελών».

Όπως αναφέρθηκε, τα δεδομένα της επικοινωνίας των χρηστών διατηρούνται σήμερα για λόγους μετάδοσης και χρέωσης της επικοινωνίας. Η υποχρέωση αυτή επεκτείνεται πλέον και για την περίπτωση της διακρίβωσης ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Η διατήρηση των δεδομένων της επικοινωνίας δεν συνιστά ανακριτική πράξη, αφού τα δεδομένα της επικοινωνίας παραμένουν στα αρχεία του παρόχου, δεν τυγχάνουν επεξεργασίας και γνωστοποιούνται στις αρμόδιες αρχές, μόνον υπό τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες του εκτελεστικού νόμου του άρθρου 19 παρ. 1 του Συντάγματος. Σύμφωνα με τη εθνική νομοθεσία, προϋπόθεση διενέργειας της ανακριτικής πράξης της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών αποτελεί κατ' άρθρ. 4 του ν. 2225/1994 η διακρίβωση των εκεί αναφερόμενων εγκλημάτων αναφορικά με συγκεκριμένο κατηγορούμενο, ενώ κατά το άρθρο 253^Α παρ.1 και εδ. γ' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) στην έννοια της έρευνας του άρθρου 253 ΚΠΔ συμπεριλαμβάνεται και η ανακριτική πράξη της άρσης του απορρήτου. Η έρευνα και κάθε άλλη ανακριτική πράξη αναφέρονται σε έγκλημα και διεξάγονται, κατ' άρθρο 251 ΚΠΔ, στο πλαίσιο ανάκρισης ή προανάκρισης σε αντίθετη δε περίπτωση η διεξαχθείσα ανακριτική πράξη είναι μη νόμιμη και απολύτως άκυρη (Α.Π. 1328/2003). Ως εκ τούτου, η επεξεργασία των πληροφοριών που προκύπτουν από τα δεδομένα αυτά

επιτρέπεται μόνον εφόσον διαταχθεί η διενέργεια της ανακριτικής πράξης της άρσης του απορρήτου σε βάρος συγκεκριμένου προσώπου για την τέλεση συγκεκριμένου εγκλήματος, ενώ πρέπει να τονισθεί ότι με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου δεν επιτρέπεται προληπτική επεξεργασία των διατηρούμενων δεδομένων, η οποία θα προσέκρουε στο άρθρο 19 του Συντάγματος και την αρχή της αναλογικότητας.

Οι ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου στο πλαίσιο της στάθμισης αντίρροπων συμφερόντων, με σεβασμό στην αρχή της αναλογικότητας, προβλέπουν περαιτέρω, μέτρα για την αποτελεσματική προστασία των διατηρούμενων δεδομένων της επικοινωνίας των συνδρομητών και εγγεγραμμένων χρηστών. Προς το σκοπό αυτό, ορίζεται ο αναγκαίος χρόνος διατήρησης των δεδομένων και επιτάσσεται η καταστροφή τους με αυτοματοποιημένο τρόπο μόλις συμπληρωθεί το χρονικό αυτό διάστημα, καθιερώνεται ως τόπος διατήρησης η Ελληνική Επικράτεια, επιβάλλονται πρόσθετες και ειδικές υποχρεώσεις στους παρόχους για την προστασία και την ασφάλεια των δεδομένων, ορίζεται ως αρμόδια εποπτική αρχή η Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.) και η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Α.Π.Δ.Π.Χ.), προβλέπονται βαρύτερες ποινικές και διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης των τασσομένων υποχρεώσεων και, τέλος, θωρακίζεται η σύννομη επεξεργασία των δεδομένων με την εγγύηση της δικαστικής αρχής.

B. ΕΙΔΙΚΑ- Κατ' άρθρο

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 οριοθετούνται το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής του νόμου. Ειδικότερα, σκοπός του νόμου, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, είναι η επιβολή υποχρεώσεων στους παρόχους υπηρεσιών

ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιου δικτύου επικοινωνιών στο κοινό. Οι υποχρεώσεις αυτές περιλαμβάνουν τη διατήρηση δεδομένων στο πλαίσιο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ούτως ώστε, αν παραστεί ανάγκη για τη διακρίβωση ιδιαιτέρως σοβαρών εγκλημάτων, τα δεδομένα αυτά να μπορούν να διαβιβασθούν στις αρμόδιες αρχές.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 ορίζεται ότι οι διατάξεις του νόμου εφαρμόζονται σε δεδομένα κίνησης ή θέσης, καθώς και σε δεδομένα αναγνώρισης του συνδρομητή ή του εγγεγραμμένου χρήστη, οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου. Συνεπώς, ως προς το πεδίο εφαρμογής δεν καθιερώνεται καμία εξαίρεση. Ορίζεται ρητώς ότι αντικείμενο της διατήρησης δεν μπορεί, οπωσδήποτε, να είναι το περιεχόμενο της επικοινωνίας καθώς και οι πληροφορίες που παράγονται από την επικοινωνία μέσω του διαδικτύου.

Άρθρο 2

Παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει τα τελευταία έτη από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης, οι διατάξεις της νομοθεσίας, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν έχουν κωδικοποιηθεί. Το γεγονός αυτό καθιστά δυσχερή την εισαγωγή ρυθμίσεων σε τομείς που ρυθμίζονται ήδη από την υφιστάμενη νομοθεσία, τόσο από ουσιαστική όσο και από νομοτεχνική άποψη. Η δυσχέρεια αυτή επιτείνεται κατά την ενσωμάτωση οδηγιών, που τροποποιούν το εθνικό δίκαιο. Προκειμένου, λοιπόν, να αποφευχθούν αντινομίες, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ορίζεται, κατ'αρχάς, ότι και για τους σκοπούς του παρόντος νόμου εφαρμόζονται οι ορισμοί που έχουν περιληφθεί σε προγενέστερα νομοθετήματα και συγκεκριμένα στους νόμους 3471/2006, 3431/2006 και 2472/1997, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Πέραν των ανωτέρω ορισμών, με την παράγραφο 2 δίδονται και ειδικοί ορισμοί για την εφαρμογή του νόμου («δεδομένα», «χρήστης», «τηλεφωνική

υπηρεσία», «κωδικός ταυτότητας χρήστη», «κωδικός ταυτότητας κυψέλης», «ανεπιτυχής κλήση»).

Άρθρο 3

Με το άρθρο 3 (παρ. 1 και 2) εισάγεται εξαίρεση στην, κατ' αρχήν, απαγόρευση διατήρησης δεδομένων, που απορρέει από τις διατάξεις του ν. 3471/2006, και εξειδικεύονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες θεμελιώνεται υποχρέωση των παρόχων για την διατήρηση των δεδομένων. Η σχετική υποχρέωση υφίσταται, όταν τα δεδομένα παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά την παροχή των υπηρεσιών επικοινωνιών, ως προς δε τις ανεπιτυχείς κλήσεις, θεσπίζεται επίσης η αυτή υποχρέωση για τους παρόχους, εφόσον, δηλαδή, τα δεδομένα των ανεπιτυχών κλήσεων παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία, καθώς και όταν αποθηκεύονται από τους παρόχους. Τέλος, η διάταξη της παραγράφου 3 έχει προστατευτικό χαρακτήρα για το απόρρητο της επικοινωνίας, διότι επαναλαμβάνεται ρητώς η απαγόρευση διατήρησης δεδομένων που αποκαλύπτουν το περιεχόμενο της επικοινωνίας.

Άρθρο 4

Στο άρθρο 4 καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες αρχές δύνανται να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα. Δεν εισάγονται νέες ρυθμίσεις σε σχέση με την υφιστάμενη νομοθεσία, δεδομένου ότι εφαρμόζονται, όπως εκάστοτε ισχύουν, τα νομοθετήματα που εκδίδονται σε εκτέλεση του άρθρου 19 του Συντάγματος.

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου 5 καθορίζονται οι κατηγορίες δεδομένων, τα οποία υποχρεούνται να διατηρούν οι πάροχοι. Τα δεδομένα αυτά

κατηγοριοποιούνται, σύμφωνα με την Οδηγία, ως δεδομένα αναγκαία για την ανίχνευση και τον προσδιορισμό της πηγής αλλά και του προορισμού της επικοινωνίας, ως δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας, ώρας, διάρκειας και του είδους της επικοινωνίας, ως δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό του εξοπλισμού επικοινωνίας των χρηστών, ή του φερομένου ως εξοπλισμού επικοινωνίας τους και, τέλος, ως δεδομένα αναγκαία για τον προσδιορισμό της θέσης του εξοπλισμού κινητής επικοινωνίας.

Άρθρο 6

Οι διατάξεις του άρθρου 6, με τις οποίες ορίζονται ο τόπος και η διάρκεια διατήρησης των δεδομένων, έχουν κατ'εξοχήν προστατευτικό χαρακτήρα. Ορίζεται ως τόπος διατήρησης η Ελληνική Επικράτεια, προκειμένου να είναι ευχερής, άμεσος και αποτελεσματικός ο έλεγχος των αρμόδιων αρχών για την ασφάλεια των δεδομένων του παρόντος νόμου, τα οποία άλλωστε ως εξωτερικά στοιχεία της επικοινωνίας, απολαμβάνουν της συνταγματικής προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών, όπως ορίζεται και στο άρθρο 4 του ν. 3471/2006. Ως χρόνος διατήρησης ορίζεται, το χρονικό διάστημα των έξι (6) μηνών που θεωρείται, κατ' αρχήν, επαρκές διάστημα, προκειμένου να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι από την Οδηγία και συνακόλουθα το νόμο στόχοι για τη διακρίβωση ιδιαιτέρως σοβαρών εγκλημάτων, ενώ, εξ άλλου, το χρονικό αυτό διάστημα δεν συνιστά δυσανάλογη επέμβαση στα ατομικά δικαιώματα των προσώπων. Περαιτέρω, επιβάλλεται η καταστροφή των δεδομένων με αυτοματοποιημένη διαδικασία αμέσως μετά το τέλος του χρονικού διαστήματος τήρησης. Τέλος, ορίζεται ότι τα δεδομένα που διατηρούνται από τον πάροχο και για τα οποία ήρθη το απόρρητο για τη διακρίβωση ιδιαιτέρως σοβαρών εγκλημάτων καταστρέφονται ύστερα από εντολή της αρμόδιας δικαστικής αρχής.

Άρθρο 7

Ως γνωστόν, για την ρύθμιση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, την προστασία των προσωπικών δεδομένων και του απορρήτου των επικοινωνιών, η Ελλάδα έχει θεσπίσει ένα πυκνό κανονιστικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται, μεταξύ άλλων, οι νόμοι 2472/1997, 3115/2005, 3431/2006, 3471/2006, 3674/2008. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιβάλλονται πρόσθετες και ειδικές υποχρεώσεις στους παρόχους για την αποτελεσματική διαφύλαξη των δεδομένων που διατηρούν επί έξι (6) μήνες, χωρίς βεβαίως να θίγονται οι σχετικές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και το απόρρητο των επικοινωνιών. Στην παράγραφο 1 καθιερώνονται ορισμένες γενικές αρχές ασφάλειας, ενώ με τις διατάξεις της παραγράφου 2 επιβάλλεται η υποχρέωση στους παρόχους να καταρτίζουν, σε εναρμόνιση με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του ν. 3674/2008, ειδικό σχέδιο ασφάλειας για τα δεδομένα που διατηρούν. Περαιτέρω, θεσπίζεται εξουσιοδότηση, προκειμένου με κοινή πράξη τους, η Α.Δ.Α.Ε. και η Α.Π.Δ.Π.Χ. να καθορίσουν, τη διαδικασία, τις λεπτομέρειες και τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου. Επισημαίνεται ότι συναρμοδιότητα των δύο ανωτέρω Ανεξαρτήτων Αρχών για την έκδοση κανονιστικής πράξης, έχει θεσπισθεί ήδη με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 3471/2006.

Άρθρο 8

Οι υποχρεώσεις των παρόχων που προβλέπονται στο άρθρο 8 περιλαμβάνουν αφενός την υποχρέωση για την επιλογή του κατάλληλου τρόπου διατήρησης και αφετέρου την υποχρέωση αποστολής των δεδομένων στις αρχές χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Εξ άλλου και λόγω της τεχνικής φύσεως των θεμάτων, χορηγείται με την παράγραφο 2 εξουσιοδότηση στην Α.Δ.Α.Ε. για την εξειδίκευση των αρχών ασφάλειας, της διαδικασίας και των λεπτομερειών για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 9

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 ορίζεται η εποπτική αρχή των διατάξεων του παρόντος νόμου. Τα διατηρούμενα δεδομένα, όπως περιγράφονται στο άρθρο 5, είναι στενά συνυφασμένα με το απόρρητο της επικοινωνίας, διότι πρόκειται κατ' αρχήν για στοιχεία, τα οποία, μαζί με το περιεχόμενο της επικοινωνίας, συνθέτουν, υπό ευρεία έννοια, την έννοια του απορρήτου της επικοινωνίας. Ως εκ τούτου, και εφόσον δεν ρυθμίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο, η Α.Δ.Α.Ε. ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο ν. 3115/2003. Παράλληλα, επισημαίνεται ότι ρόλο εποπτικής αρχής έχει και η Α.Π.Δ.Π.Χ., δεδομένου ότι οι κατηγορίες δεδομένων που διατηρούνται, συνιστούν και προσωπικά δεδομένα υπό την έννοια του ν.2472/1997 και του ν. 3471/2006.

Άρθρο 10

Με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου θεσπίζεται υποχρέωση της Α.Δ.Α.Ε. να συγκεντρώνει τα στατιστικά στοιχεία που προκύπτουν και να τα διαβιβάζει στον Υπουργό Δικαιοσύνης, προκειμένου στη συνέχεια να αποσταλούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως επιβάλλεται από την Οδηγία. Τα δεδομένα αυτά αφορούν τις περιπτώσεις παροχής δεδομένων στις αρμόδιες αρχές, το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας έναρξης της διατήρησης των δεδομένων και της ημερομηνίας υποβολής του αιτήματος από την αρμόδια αρχή για τη διαβίβασή τους και, τέλος, τις περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατόν να ικανοποιηθούν τα αιτήματα για τη χορήγηση

των δεδομένων. Με την παράγραφο 2 απαγορεύεται η αποστολή στοιχείων, τα οποία αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 11

Στην παράγραφο 1 προβλέπονται οι ποινικές κυρώσεις για τα πρόσωπα τα οποία, κατά παράβαση του νόμου, επεμβαίνουν στα διατηρούμενα δεδομένα με οποιονδήποτε τρόπο. Με τις διατάξεις αυτές και συγκεκριμένα με την διεύρυνση του αξιοποίνου ως προς τον κύκλο των δραστών, επιδιώκεται η διασφάλιση της αυθεντικότητας των διατηρούμενων δεδομένων αλλά και η προστασία των προσώπων από κακόβουλες επεμβάσεις και παράνομη χρήση των διατηρούμενων στοιχείων επικοινωνίας. Το προβλεπόμενο στην παράγραφο 2 έγκλημα μπορεί να διαπραχθεί και από πρόσωπα υπεύθυνα για τη διαφύλαξη των διατηρούμενων δεδομένων, ήτοι από νόμιμο εκπρόσωπό του ή από μέλος της διοίκησης παρόχου ή από τον υπεύθυνο για την τήρηση του ειδικού σχεδίου ασφάλειας ή από εργαζόμενο ή συνεργάτη του παρόχου. Στην παράγραφο 3 προβλέπεται η ποινή της κάθειρξης συνοδευόμενη από χρηματική ποινή, αν, από τις πράξεις των παραγράφων 1 και 2 προκλήθηκε κίνδυνος για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος ή για εθνική ασφάλεια. Τέλος, αντιμετωπίζεται το αξιόποινο των πράξεων των παραγράφων 1 και 2 όταν έχουν τελεσθεί από αμέλεια.

Άρθρο 12

Η αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων ρυθμίσεων συναρτάται, μεταξύ άλλων, από τη σαφήνεια του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το απόρρητο της επικοινωνίας, αλλά και αυτού που διέπει την προστασία των προσωπικών δεδομένων και τη ρύθμιση των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Εν όψει τούτου, κρίθηκε αναγκαίο να μη διαφοροποιηθούν οι διοικητικές κυρώσεις, σε σχέση με τις προβλεπόμενες κυρώσεις στο άρθρο 11 του ν. 3674/2008. Για την

ενότητα και ομοιογένεια των σχετικών ρυθμίσεων του ν. 3674/2008 και των ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά και λόγω της φύσεως των διοικητικών κυρώσεων, οι αποφάσεις με τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου υπόκεινται σε ουσιαστική προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, κατά των αποφάσεων δε του δικαστηρίου αυτού προβλέπεται αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 13

Πρόκειται για γνήσια αντικειμενική αδιοπρακτική ευθύνη, αφού για τη θεμελίωσή της δεν ενδιαφέρει η συνδρομή δόλου ή αμέλειας του υποχρέου. Η ευθύνη αυτή ρυθμίζεται κατά τα λοιπά από τις οικείες διατάξεις του Αστικού Δικαίου. Οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού ακολουθούν το πνεύμα της αντίστοιχης ρύθμισης του άρθρου 14 του ν.3471/2006.

Άρθρο 14

Ορίζεται ότι η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.